तथा 'इति द्वारदेशात् स तत्र वासवदत्तया
विद्रूपाम् आकृतिं बिभ्रद् आनाय्यत वसन्तकः । 69
स च 'आनीतस् तम् आलोक्य वत्सेशम् अरुदच् कुचा,
ततश् च 'अप्रतिभेदाय स राजा निजगाद तं । 70
हे ब्रह्मन् रोगविद्रूप्यं सर्वम् एतद् अहं तव
निवारयामि, मा रोदीस्, तिष्ठ 'इह 'एव मम 'अन्तिके । 71
महान् प्रसादो देव 'इति स च 'उवाच वसन्तकः.
सोऽथ तं विकृतं दृष्ट्वा राजा स्मितमुखो ऽभवत् । 72
तच् च 'आलोक्य 'आशयं बुद्ध्वा तस्य सो ऽपि वसन्तकः
हसति स्म 'अधिकोद्भूतविद्रूपाननविकृतः । 73
तं हसन्तं तथा दृष्ट्वा क्रीडनीयकसन्निभं
तत्र वासवदत्ता 'अपि जहास च तुतोष च । 74
ततः सा नर्मणा बाला तं पप्रच्छ वसन्तकं,
किं विज्ञानं विजानासि भो ब्रह्मन् कथ्यताम् इति । 75
कथाः कथयितुं देवि जानामि 'इति स च 'अवदत्.
कथां कथय तर्ह्य एकाम् इति सा 'अपि ततो ऽब्रवीत् । 76
ततस् तां राजतनयां रञ्जयन् स वसन्तकः
हास्यवैचित्र्यसरसाम् अवर्णयद् इमां कथां । 77

Digitized by Google